

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Λαμία, 4 Μαΐου 2020

ΘΕΜΑ: Νόμος 4412/2016 και επίκαιρες προτεραιότητες για το Τ.Ε.Ε.

1. Από τους κύριους κλάδους των επιστημόνων της χώρας (Γιατροί /Μηχανικοί /Οικονομολόγοι / Δικηγόροι /Γεωτεχνικοί) και στα πλαίσια των παραγωγικών διαδικασιών, οι Μηχανικοί, Γεωτεχνικοί και εν μέρει οι Οικονομολόγοι έχουν ουσιαστικό ρόλο. Τα επαγγέλματα των Γιατρών, Δικηγόρων και Οικονομολόγων καλύπτουν περισσότερο απαιτήσεις διαβίωσης, υποστηρίζοντας κατά κανόνα παράπλευρες ανάγκες σε επίπεδο άσκησης των διάφορων δραστηριοτήτων. Αυτή η ειδοποιός διαφορά σε ότι αφορά την άσκηση των όπως παραπάνω επαγγελμάτων στην Ελλάδα, είναι που κυρίως την τελευταία δεκαετία δε λαμβάνεται υπόψη, παραφράζεται ή παραγνωρίζεται.

Δυστυχώς και ειδικότερα ως προς την άσκηση του επαγγέλματος των Μηχανικών επεκράτησαν απόψεις που απέχουν από την πραγματικότητα. Αποτέλεσμα ; Φθάσαμε να εξευτελιζεται ένα επάγγελμα που στην Ευρώπη και γενικά στον πολιτισμένο κόσμο συμπεριλαμβάνεται στα πλέον αποδοτικά. **Μείναμε ως κλάδος και ως χώρα στάσιμοι σε πολλά.** Η συμβολή μας στις σύγχρονες επιστημονικές εξελίξεις σχεδόν μηδενική. Και οι επαγγελματικές δραστηριότητες των Μηχανικών σε πλήρη απαξίωση. Ρίχθηκε βάρος στην παραγωγή όσο γίνεται φθηνότερων πτυχίων, με άρνηση της παραδοχής μέχρι και των αυτονόητων προαπαιτούμενων όπως είναι η αξιοκρατία και ο υγιής ανταγωνισμός. Κύριο πρόσχημα οι υποτιθέμενες αδικίες για τους αποφοίτους των Κ.Α.Τ.Ε./ Τ.Ε.Ι. Πρόβλημα που διαρκώς -και ίσως σκόπιμα- κάποιιοι το μεγέθυναν, με αποτέλεσμα να είναι αυτό που η πολιτεία επέλεξε να ικανοποιήσει. Χάνοντας όμως όλοι οι υπόλοιποι. Η ανταγωνιστικότητα της Εθνικής παιδείας και των επιστημονικών ερευνών στο Ναδίρ. Η βιωσιμότητα των παραγωγικών μας διαδικασιών και το μέλλον της Εθνικής οικονομίας, υπό διαρκή αμφισβήτηση.

2. Η σωστή κατασκευή των τεχνικών έργων απαιτεί τις βέλτιστες των προσπαθειών που υπακούουν σε δύο γενικές προτεραιότητες : α) στην άρτια εκτέλεση -κατασκευαστικά και λειτουργικά- του τεχνικού αντικειμένου και β) στην ολοκλήρωση των εργασιών με το συμφερότερο οικονομικά αποτέλεσμα. Με τη δεύτερη προτεραιότητα προφανώς να εξαρτάται άμεσα από την επιτυχή έκβαση της πρώτης. Βέβαια είναι γνωστό ότι στο Ν.4412/2016 ο όρος Τεχνικό Γραφείο ή Τεχνική Εταιρεία έπαψε να χρησιμοποιείται. Αντί αυτού αναφέρεται για πρώτη φορά σε τέτοιου είδους νομοσχέδιο της χώρας ο όρος «οικονομικός συντελεστής» που ευθέως παραπέμπει στην ανάγκη εκπλήρωσης της προαναφερόμενης δεύτερης κατά σειρά προτεραιότητας και όχι της πρώτης όπως για τυπικούς αλλά και ουσιαστικούς λόγους θα έπρεπε. Βέβαια κάποιιοι μπορεί να ισχυρίζονται ότι αυτός είναι ο όρος που χρησιμοποιείται στα κείμενα των οδηγιών της Ε.Ε. ή ότι η συγκεκριμένη διαπίστωση δεν επηρεάζει την ουσία των θεμάτων που επιλαμβάνεται το νομοσχέδιο. Μέχρι ποιο σημείο όμως θεωρείται ότι ευσταθούν τέτοιοι ισχυρισμοί ;

3. Ο όγκος πληροφοριών του Νόμου 4412/2016 με τα εκατοντάδων σελίδων νομοθετήματα για την εφαρμογή του, στη χώρα μας ήταν και είναι γεγονός ιδιαίτερο. Κατεδαφίσθηκε το σύνολο της μέχρι το 2016 υπάρχουσας νομοθεσίας. Και επιχειρήθηκε η θεσμοθέτηση νέου πλαισίου λες και το δίκαιο που προϋπήρχε ήταν για πέταμα. Με πρόσχημα την εναρμόνιση των διατάξεων δικαίου στις

κατευθύνσεις των οδηγιών της Ε.Ε. Και άσχετα εάν στη χώρα μας, οι περισσότερες δαπάνες των μελετών /έργων /δράσεων /προμηθειών, δεν υπερβαίνουν το όριο που προαπαιτεί νομοθετικές παρεμβάσεις σύμφωνα με τις Ευρωπαϊκές οδηγίες. Ως αποτέλεσμα βέβαια είχαμε μία τεραστίου όγκου νομοθετική παρέμβαση με κατακόρυφη αύξηση της γραφειοκρατίας. Οι προοπτικές για τη συνολική αξιοποίηση των παραγωγικών μας δυνατοτήτων παραμελήθηκαν και οι εξυπηρετήσεις κεντρικών συμφερόντων έγιναν κανόνας. Πέρασαν σχεδόν τέσσερα χρόνια και οι εκκρεμότητες «καλά κρατούν». Πόσος χρόνος ακόμα θα απαιτηθεί για να γίνει αντιληπτή η αιτία ;

Οι παραγωγικές μας δραστηριότητες, με τον μισό περίπου πληθυσμό μας να κατοικεί σε ένα Νομό είναι «από γεννησιμιού τους» προβληματικές. Και η συγκεκριμένη στρεβλή κατάσταση δε γίνεται να αντιμετωπίζεται διαφορετικά παρά μόνο με τις ισορροπίες που μπορεί να τηρούνται μέσα από τα νομοθετικά μας πλαίσια. Σε σχέση με αυτή την αυτονόητη και αδήριτη ανάγκη ο Ν.4412/2016 δεν δίνει καμία απάντηση. Με τις προβλέψεις του να κινούνται μεθοδικά ακριβώς σε αντίθετες κατευθύνσεις. Αρκεί να αναφερθεί η παντελής απουσία του όρου εντοπιότητα, ακόμα και για τις μικρού οικονομικού ενδιαφέροντος δραστηριότητες.

4. Το κύριο πρόβλημα, των Μηχανικών κατά την περασμένη 10ετία ήταν η δυσμενής εργασιακή και οικονομική τους θέση. Θέμα που διογκώθηκε υπέρμετρα αφού την κρίσιμη εποχή οι απαντήσεις των πολιτικά υπευθύνων άρχιζαν και τελείωναν με την όπως παραπάνω ανατρεπτική νομοθετική πρωτοβουλία. Με τις συνέπειες βέβαια να είναι οδυνηρές και τους επαγγελματίες μας έως σήμερα να βιώνουν τα οικτρά αποτελέσματα αυτών των χρεοκοπημένων επιλογών. Με τις συσσωρευμένες εκκρεμότητες χρόνιων υποχρεώσεων. Και την τεχνογνωσία, εμπειρίες, επενδύσεις, εξοπλισμούς λειτουργίας γραφείων και επιχειρήσεων, να πηγαίνουν στα αζήτητα. Η ζημιά σε βάρος της εθνικής οικονομίας από αυτή την καθ' όλα απαράδεκτη κατάσταση πως μπορεί να μη γίνεται αντιληπτή ;

5. Στο Νόμο 4412/2016 επιχειρήθηκε -όπως παραπάνω αναφέρθηκε- η χωρίς καμιά κρίση πιστή αντιγραφή των οδηγιών της Ε.Ε. Σε αντίθεση με όσα σημειώνονται στον τίτλο ως «προσαρμογή». Και μάλιστα σε σημείο που τα άρθρα του Νόμου στα οποία αντιγράφονται «αυτολεξεί» οι οδηγίες να έχουν εξαιρεθεί από την τότε «διαβούλευση». Αυτή όμως η υποβάθμιση ποιους μπορούσε ή μπορεί και σήμερα να εκφράζει ; Σίγουρα όχι την καθημαγμένη λόγω οικονομικής συγκυρίας παραγωγική μας βάση, που άλλα περίμενε και περιμένει. Εάν βέβαια έτσι έχουν τα πράγματα με την άκριτη αντιγραφή οδηγιών, μάλλον θα έπρεπε ως χώρα να προστρέχουμε σε άλλου τύπου καινοτόμες Ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες. Να εφαρμόζουν δηλαδή όλα τα κράτη μέλη τα ίδια νομοθετήματα. Τουλάχιστον για να μη «μένουμε» έτσι απλά σε κελεύσματα οδηγιών.

Την τελευταία 50ετία, η οικονομική μας ανάπτυξη στηρίχθηκε κυρίως στις μικρομεσαίες ιδιωτικές επιχειρήσεις. Από το 2008 όμως και μέχρι σήμερα ήρθαν τα «πάνω-κάτω». Η σε βάρος των μικρομεσαίων, από την παρατεταμένη ύφεση, κατάσταση δεν έχει προηγούμενο. Οι Μηχανικοί και τα υπόλοιπα εξαρτώμενα από τις δραστηριότητές τους επαγγέλματα, είναι οι πρώτοι που βίωσαν τις επιπτώσεις. Υποαπασχόληση και ανεργία έγιναν κανόνας. Η υπερφορολόγηση εξουθένωσε κάθε προοπτική. Με τον Ν.4412/2016 μάλιστα οι Μηχανικοί έχασαν και το αποκούμπι τους που δεν είναι τίποτα άλλο από την «εξ ιδιότητος» δυνατότητα άσκησης των δραστηριοτήτων τους. Εντελώς προσχηματικά με την εκτός πραγματικότητας «επιχειρηματολογία» εκείνης της εποχής για «άνοιγμα» του επαγγέλματος. Χωρίς κανέναν να ενδιαφέρει το πόσο προσοδοφόρο και ερμητικά κλειστό ήταν και είναι για παράδειγμα το επάγγελμα του δικαστικού επιμελητή όπως και τόσα άλλα

επαγγέλματα. Αποτέλεσμα ; Ο ρόλος και το αντικείμενο των μικρών ή μεσαίων Γραφείων, Εταιρειών, Συμβούλων κ.λπ. να τίθεται «εκτός νυμφώνα» και να αναλαμβάνεται από εύρωστους «Οικονομικούς Φορείς» που είχαν ή έχουν κάθε λόγο να εποφθαλιμούν. Λες και τα προηγούμενα χρόνια οι υπόλοιποι, μπορούσαν να ζουν «βερεσέ» και ανέξοδα.

6. Η άκριτη αντιγραφή των οδηγιών και κατευθύνσεων της Ε.Ε. χωρίς παράλληλα να λαμβάνεται υπόψη η Ελληνική πραγματικότητα είχε και έχει πολλές εύλογες επιπτώσεις. Αρκεί να σκεφθούμε λίγο τις ισχνές διοικητικές δυνατότητες των κρατικών μας δομών ή τις αδυναμίες ανταπόκρισης των Ο.Τ.Α. κυρίως στην περιφέρεια της χώρας.

Στην περίπτωση των τεχνικών έργων απαιτείται η διασφάλιση των βέλτιστων προσπαθειών από όλους τους συντελεστές (Αναδόχους / Επιβλέποντες / Διοίκηση) για την πλέον άρτια παραγωγή του αντικειμένου και των αποδοτικότερων τεχνοοικονομικά προτάσεων ή λύσεων.

Οι εργασίες εκπόνησης των μελετών -κυρίως- απαιτούν ιδιαίτερη τεχνογνωσία και εξειδικευμένες επιστημονικές προσεγγίσεις. Δεν πρόκειται για απλές εμπορικές πράξεις που αξιολογούνται μόνο ως προς το ύψος των απαιτούμενων δαπανών. Οι οικονομικότερες προσφορές προφανώς έχουν ιδιαίτερη σημασία. Όμως όλοι γνωρίζουμε ότι ποτέ δεν θα έπρεπε ούτε θα μπορούσε να είναι το μοναδικό κριτήριο ανάθεσης. Προέχει η καθιέρωση συνδυασμένων κριτηρίων.

7. Τομέας των Μελετών Δημοσίων Έργων.

α. Απαιτούνται αποδοτικότερες διαδικασίες διενέργειας των διαγωνισμών χωρίς άσκοπες και χρονοβόρες γραφειοκρατικές αγκυλώσεις. Το έργο των αρμοδίων επιτροπών δεν γίνεται να διαρκεί περισσότερο από έναν ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις λίγους μήνες. Το κριτήριο, **που μπορεί και πρέπει** να αξιοποιηθεί, είναι η **αιτιολόγηση** των οικονομικών προσφορών σε σχέση και με τις ήδη **ανελημμένες ή ανεκτέλεστες** υποχρεώσεις των υποψηφίων.

β. Η προσφυγή σε διαδικασίες συνοπτικών διαγωνισμών, απευθείας αναθέσεων κ.λπ. θα πρέπει να τηρείται **μόνο μετά από τεκμηρίωση** και την θετική γνώμη του αρμόδιου Τεχνικού Συμβουλίου. Για λόγους βέλτιστης αξιοποίησης του παραγωγικού μας δυναμικού θα μπορούσε και θα έπρεπε οι εξαιρέσεις για τη διεξαγωγή αυτών των διαγωνισμών να αφορούν μόνο τη δυνατότητα συμμετοχής **όλων των επαγγελματιών, που έχουν έδρα στα όρια της οικείας Π.Ε. ή της αιρετής Περιφέρειας**. Έτσι, απλοποιούνται οι διαδικασίες και βελτιώνονται οι προοπτικές ισορροπημένης συμμετοχής του επαγγελματικού δυναμικού. Στις περιπτώσεις διενέργειας συνοπτικών διαγωνισμών από τις υπηρεσίες της κεντρικής διοίκησης οι προσκαλούμενοι θα πρέπει να είναι τουλάχιστον **τέσσερις** με τους **δύο** να έχουν απαραίτητα την έδρα τους **εκτός Περιφέρειας Αττικής**.

Οι κληρώσεις του άρθρου 118 αποδείχθηκε στην πράξη ότι δεν έχουν κανένα νόημα ύπαρξης. Θα πρέπει για προφανέστατους λόγους απόδοσης οι ανάγκες να καλύπτονται από το δυναμικό του Νομού ή έστω των γειτονικών Νομών της περιοχής του έργου. Με τις σχετικές αποφάσεις να είναι αρμοδιότητα των αιρετών συλλογικών οργάνων διοίκησης των φορέων και **χωρίς** άλλη δυνατότητα ανάθεσης όμοιας εργασίας **στον ίδιο ανάδοχο για το ίδιο οικονομικό έτος**.

Τέλος ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει και για την ανεπίτρεπτη διαδικασία εκπόνησης μελετών με συμβάσεις «παροχής εργασιών» σε ιδιώτες μελετητές αλλά με φερόμενους συντάκτες τις τεχνικές Υπηρεσίες των Δήμων. Η συγκεκριμένη απαράδεκτη κατάσταση στρέφεται ευθέως κατά του κοινού δημόσιου συμφέροντός μας, έχει αιτία γένεσης τη γραφειοκρατία που «συνοδεύει» την εφαρμογή

του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου και για προφανείς λόγους πρέπει τάχιστα να αντιμετωπισθεί με την επιβολή αυστηρών κυρώσεων.

γ. Υπάρχουν Έργα τα οποία δημοπρατούνται με τεχνικές μελέτες που στην πορεία μπορεί να κριθεί ότι χρειάζονται συμπληρώσεις/τροποποιήσεις. Σε τέτοιο ενδεχόμενο οι μελέτες ανασυντάσσονται την περίοδο κατασκευής των έργων, χωρίς την ύπαρξη πρόβλεψης για ιδιαίτερη χρηματοδότηση αλλά και χωρίς τις νόμιμες διασφαλίσεις για τη σωστή εκπόνηση του μελετητικού αντικειμένου. Το θέμα μπορεί να αντιμετωπίζεται από την περίοδο δημοπράτησης με την πρόβλεψη εκπόνησης μελετών εφαρμογής και με την ενασχόληση επαγγελματιών που έχουν τα νόμιμα προσόντα.

δ. Σε διάφορα ιδιωτικά έργα εκπονούνται μελέτες που αναφέρονται σε εξυπηρετήσεις και χρήσεις ευρύτερων κοινωνικών αναγκών. Πολλές φορές πρόκειται για υποδομές εκτεταμένης γεωγραφικής αναφοράς με δημόσια χρήση. Ελάχιστη προϋπόθεση για την απρόσκοπτη αξιοποίηση αυτών των έργων είναι η μελέτη και κατασκευή τους να γίνεται με πρόβλεψη εφαρμογής των προδιαγραφών και κανόνων που ισχύουν για τα Δημόσια Έργα. Στα πλαίσια αυτά η συμμετοχή των μελετητών που διαθέτουν τα νόμιμα προσόντα, είναι ανάγκη και πρέπει να θεσμοθετηθεί.

8. Οι βέλτιστες παραγωγικές διαδικασίες των δημοσίων έργων στη χώρα μας είναι το ζητούμενο πολλών δεκαετιών. Η έλλειψη σωστών τεχνικών μελετών, η ανεπάρκεια πόρων και τα ανεπίκαιρα τιμολόγια, η γραφειοκρατία και γενικότερα οι αναποτελεσματικές επιλογές των φορέων οδηγούν σε αστάθμητες και υποτιμημένες καταστάσεις, με ανεξέλεγκτο κόστος.

Καταγράφονται συνοπτικά κάποιες άμεσες ανάγκες για:

α. Επικαιροποιημένα Τιμολόγια και σύγχρονο πλαίσιο τεχνικών προδιαγραφών, σύμφωνα με τις εξελίξεις στους τομείς των επιστημών και τους σχετικούς κανονισμούς.

β. Επαρκής στελέχωση των αρμόδιων Υπηρεσιών με συγκεκριμένο πρόγραμμα αλλά και τη θέσπιση ελάχιστων προϋποθέσεων λειτουργίας, για βελτίωση της σημερινής απαράδεκτης κατάστασης κυρίως στην Περιφέρεια της χώρας.

γ. Αξιόπιστο σύστημα διασφάλισης της ποιότητας των κατασκευαστικών εργασιών, με την οργάνωση-στελέχωση των εργαστηρίων Δημοσίων Έργων.

δ. Μείωση του ορίου ανεκτέλεστου για όλες τις τάξεις των πτυχίων.

ε. Το σύστημα των Σ.Δ.Ι.Τ. πρέπει να αφορά επιλογές ανταποδοτικού χαρακτήρα και να μη γίνεται κανόνας για όλα τα έργα (π.χ. έργα Υγείας και Πρόνοιας / Σχολεία).

9. Σύμφωνα με τα αποδεκτά από το ΤΕΕ στατιστικά δεδομένα του κατακρεουργημένου στα χρόνια της «κρίσης» Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (εργασιακά αντικείμενα των μελετητών και κατασκευαστών Δημοσίων Έργων), για την παραγωγική μας βάση ισχύουν σε περίληψη :

Ένα μεγάλο ποσοστό μελετητών και κατασκευαστών (περίπου 20%) διαγράφηκαν από τα οικεία μητρώα. Επίσης ποσοστό μεγαλύτερο του 50% αδυνατεί να εκπληρώσει τις φορολογικές του ή ασφαλιστικές υποχρεώσεις με αποτέλεσμα να μη συμμετέχει στους διαγωνισμούς. Οι διαθέσιμες πιστώσεις μέχρι τώρα ήταν της τάξεως του 10% της προ οικονομικής κρίσης εποχής. Οι εκπτώσεις που κινήθηκαν σε υπερβολικά υψηλά επίπεδα -προφανώς λόγω εργασιακών αναγκών και χωρίς καμία εξισορρόπηση μέσω της αγοράς- οδήγησαν στην ανακύκλωση των προβλημάτων.

Τα μέτρα που από την πολιτεία μέχρι τώρα προκρίθηκαν αποδείχθηκαν τουλάχιστον ανεπαρκή. Τα προβλήματα δε γίνεται να αντιμετωπίζονται μόνο με νεότερες πολλαπλών επιπέδων διαδικασίες, ελέγχους και υποχρεώσεις, όπως για παράδειγμα το Π.Δ.71/2019. Η υποχρεωτική έξοδος από το

επάγγελμα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που με «νύχια και δόντια» ελπίζουν ακόμα στα αυτονόητα, δηλαδή στο εργασιακό τους δικαίωμα δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι λύση. Βέβαια οι αντοχές των μεγαλύτερων επιχειρήσεων φαίνονται περισσότερο διασφαλισμένες. Προφανώς και δεν υπάρχει καμία αντίρρηση για την ανάπτυξη μεγάλων εταιρειών στη χώρα μας. Η ανάπτυξή τους όμως ποτέ δεν πρέπει να εξαρτάται από τριτοκοσμικές υποθέσεις «της πιάτσας», όπως είναι όσα λέγονται για προσδοκίες που σχετίζονται με τον εξοβελισμό και διάλυση των μικρότερων.

Για να παρέχει ένας «οικονομικός φορέας» υπηρεσίες μελέτης ή κατασκευής ενός δημοσίου έργου πρέπει σύμφωνα με το Π.Δ. 71/2019 κατ' ελάχιστο να προϋπάρχουν οι εγγραφές : α) στα Μ.Ε.Μ./ Μ.Ε.Κ., β) στο ΜΗ.Ε.Τ.Ε. (με τη διάθεση ασφαλιστικής ενημερότητας / διάθεση ασφαλιστηρίου για τα ελάχιστα όρια ευθύνης/ελάχιστο κύκλο εργασιών για τις τρεις τελευταίες περιόδους/ελάχιστες χρηματοοικονομικές δυνατότητες), γ) στο Τ.Ε.Ε. και δ) στα Ε.Β.Ε./ Γ.Ε.ΜΗ. Αντίστοιχα και για τις περισσότερες επαγγελματικές δραστηριότητες της χώρας, οι εγγραφές στα κατά τόπους Ε.Β.Ε. και το Γ.Ε.Μ.Η. κρίνονται υπεραρκετές. Τα συμπεράσματα είναι προφανέστατα.

10. Ασφαλιστικό

Το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ήταν το ταμείο που δημιουργήθηκε και λειτούργησε κοσμώντας το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας με πόρους οι οποίοι κατά κανόνα προερχόντουσαν από την εργασία και συνεισφορά των μελών του. Στις μέρες μας και ειδικότερα την τελευταία δεκαετία, υπήρξε πλήρης ανατροπή αυτής της καθ' όλα βιώσιμης κατάστασης. Με κύρια αιτία την πρωτοφανή οικονομική δυσπραγία των μελών μας αλλά και **από συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές** οι οποίες οδήγησαν στο **«διαγούμισμα» των οικονομικών** του ταμείου.

Η ευρωστία και δυνατότητες του ΤΣΜΕΔΕ πριν από μια δεκαετία ήταν διακριτά μεγάλες. Όμως από τη μια στιγμή στην άλλη ο επιστημονικός κλάδος που μεταπολεμικά συνέβαλε τα μέγιστα στις αναπτυξιακές προσπάθειες της χώρας, έχει βρεθεί σε θέση επαίτη. Χωρίς κανένα φανερό λόγο και το κυριότερο χωρίς καμιά δηλωμένη εναλλακτική πρόταση. Κατάσταση η οποία έχει πολλών ειδών και επιπέδων παράπλευρες επιπτώσεις. Όχι μόνο ως προς τα κεκτημένα που χάθηκαν αλλά και το διαχρονικό έλλειμμα **ισονομίας και ισοπολιτείας** που άδικα βιώνουν τα μέλη μας.

Εισφορές **εκατοντάδων** χιλιάδων ευρώ κατέληξαν να έχουν αντίκρισμα συντάξεις πολύ μικρότερες **ενός κλητήρα του ΟΤΕ**. Με ποιο δικαίωμα δε λαμβάνονται σήμερα υπόψη οι κρατήσεις που ίσχυαν υπέρ του ΤΣΜΕΔΕ ως ποσοστό «επί του τζίρου» των εργασιών των μελών μας ; Ο Νόμος 4387/2016 ισοπεδώνει τα πάντα. **Όλοι και όλα σε ένα τσουβάλι**. Είναι προφανέστατο ότι η δρομολόγηση της ανάταξης των παθογενειών αγγίζει τα όρια του αυτονόητου.

α. Οι αδικίες στον υπολογισμό των συντάξεων μεταξύ παλαιότερων και νεότερων συναδέλφων, «κτυπάνε κόκκινο». Είναι αδιανόητο οι Μηχανικοί με την τεράστια συνεισφορά του παρελθόντος να κατηγοριοποιούνται σε συνταξιούχους **διαφορετικών ταχυτήτων ή δικαιωμάτων**. Ούτε μπορεί κάποιες άλλες κοινωνικές ομάδες να έχουν πολλαπλάσια οφέλη από όσα αναλογούν στις εισφορές τους. Πρόκειται για αλλοπρόσαλλες διαχειριστικές πολιτικές που κατακεραματίζουν τον κοινωνικό μας ιστό και ανήκουν στις πρακτικές παρωχημένων αντιλήψεων και αλήστου μνήμης εποχών.

β. Με τα σημερινά δεδομένα, οι παλιοί εν ενεργεία Συνάδελφοί μας κινδυνεύουν να βρεθούν σε καταστάσεις ιδιαίτερα εξευτελιστικές. Οι συντάξεις τους μπορεί να κυμαίνονται από τα 700 έως το πολύ 1000 €. Και από την άλλη η πολιτεία να αναγνωρίζει και να εγκρίνει μέχρι σήμερα για τους ήδη συνταξιοδοτημένους αποδοχές ασύγκριτα μεγαλύτερες.

γ. Πότε επιτέλους θα γίνει αντιληπτό ότι απονομή των προσωρινών συντάξεων πρέπει να είναι έγκαιρη ; Πρόκειται βέβαια για ποσά εξαθλίωσης της τάξης των 350-400 €...

δ. Είναι δεδομένο ότι κύρια αιτία των προβλημάτων θεωρείται η επί μια δεκαετία εργασιακή και οικονομική μας δυσπραγία. Όμως η ανυπαρξία των απαραίτητων υποστηρικτικών μέτρων από την πλευρά της πολιτείας δεν έχει προηγουμένο. Θα μπορούσε για παράδειγμα τα μέλη του πρώην ΤΣΜΕΔΕ, που οι οφειλές τους δημιουργήθηκαν μετά το 2010 να έχουν όλα τα δικαιώματα έκδοσης εγγυητικών. Με την υποχρέωση εξόφλησης των οφειλών τους με δόσεις και μετά από την έκδοση κάποιας εγγυητικής καλής εκτέλεσης. Ομοίως, θα μπορούσε να διαγράφονται οι οφειλές των μελών μας για το χρονικό διάστημα «2010 έως 2020», με απώλεια του ασφαλιστικού χρόνου που αντιστοιχεί στη διαγραφή. Επίσης θα μπορούσε για το ίδιο διάστημα να ισχύουν αναλογικές παροχές. Δηλαδή να ωφελούνται τα μέλη μας ποσοστιαία και ανάλογα με το χρόνο για τον οποίο έχουν εξοφλήσει τις οφειλές τους, προς το συνολικό χρόνο της ασφάλισης.

11. Τ.Ε.Ε. και αναθεώρηση Θεσμικού Πλαισίου.

Πρόκειται για προτεραιότητα, που έχει τεκμηριωθεί με πλήρη επιχειρηματολογία. Δυστυχώς όμως κατέληξε να συζητείται χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα επί μια 15ετία τουλάχιστον. Απαιτούνται εύστοχες και αποτελεσματικές αλλαγές για περισσότερο αποδοτικές λειτουργίες του Τ.Ε.Ε., με ανοιχτές διαδικασίες που θα ανταποκρίνονται σε επίκαιρες ανάγκες όπως είναι η συμμετοχή των Μηχανικών στην ανάπτυξη της χώρας. Απαιτείται να διασφαλισθούν μέσα από τη λειτουργία του ΤΕΕ τα συμφέροντα όλων των επαγγελματιών που αποτελούν την πυραμίδα του τεχνικού κόσμου. Τα παραπάνω προαπαιτούν την ύπαρξη πρόνοιας από την πλευρά της πολιτείας. Και προφανώς τη διάθεση του κλάδου, να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα επί της ουσίας. Προέχει η θεσμοθέτηση αξιοκρατικών διαδικασιών για την πιστοποίηση των ικανοτήτων όλων των επαγγελματιών μας. Με την προοπτική να υπάρξει στη συνέχεια και η δυνατότητα το Τ.Ε.Ε. να συμπεριλαμβάνει στις τάξεις του -διακριτά και διαβαθμισμένα- όλα τα επαγγέλματα της πυραμίδας των τεχνικών, με σαφή διάκριση ρόλων και επαγγελματικό προσανατολισμό.

Ο εμπλουτισμός και εμπέδωση του προβληματισμού με βάση τις παραπάνω κατευθύνσεις θα είχε ιδιαίτερη αξία. Τα υπόλοιπα θέματα της αναθεώρησης του πλαισίου, όπως είναι η περιφερειακή διάρθρωση του ΤΕΕ, τα όργανα διοίκησης και η ανάδειξή τους, οι συμμετοχικές διαδικασίες, η εκπλήρωση του επιστημονικού και συμβουλευτικού μας ρόλου προς την πολιτεία, είναι θέματα για τα οποία από χρόνια κατατέθηκαν προτάσεις και ένας αποδοτικός συγκερασμός τους θα αρκούσε για τη διαμόρφωση και λήψη των βέλτιστων αποφάσεων.

Η αναθεώρηση του Θεσμικού Πλαισίου του Τ.Ε.Ε. στις μέρες μας έχει ιδιαίτερη αξία. Με αυτή θα κριθούν πολλά. Από τις προοπτικές των κλαδικών μας επιστημών μέχρι και την ευστοχία των προσπαθειών για την ανάταξη των πληγών της πραγματικής μας οικονομίας, λόγω της κρίσης της περασμένης δεκαετίας αλλά και των τρεχουσών επιπτώσεων της επιδημίας του Covid-19.

Στέλιος Ζαχαρόπουλος
Τοπογράφος Μηχανικός